

عنوان مقاله:

تحلیل شبکه اجتماعی کنشگران حکمرانی مدیریت بهم پیوسته منابع آب کشاورزی در استان مازندران

محل انتشار:

پژوهشنامه مدیریت حوزه آبخیز، دوره 13، شماره 25 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علی اکبر عباسی رستمی - *in Agricultural Extension and Education, Khuzestan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Ahvaz, Iran*

مسعود یزدانپناه - *Department of Agricultural Extension and Education, Khuzestan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Ahvaz, Iran*

عباس عبدشاهی - *Department of Agricultural Economics, Khuzestan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Ahvaz, Iran*

طاهر عزیزی خالخیلی - *Department of Agricultural Extension and Education, Sari University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Sari, Iran*

مسلم سواری - *Department of Agricultural Extension and Education, Khuzestan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Ahvaz, Iran*

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: شبکه های اجتماعی برای حکمرانی مدیریت منابع طبیعی با اهمیت می باشد. بنابراین هدف این پژوهش بررسی نحوه تعاملات و الگوی ارتباطی موجود در میان شبکه نهادهای مرتبط در حکمرانی مدیریت بهم پیوسته منابع آب کشاورزی است. مواد و روش ها: برای بررسی شبکه اجتماعی حکمرانی، شبکه ی تعاملات همکاری بین نهادها و تشکلهای درگیر در فعالیتهای حکمرانی مدیریت بهم پیوسته منابع آب کشاورزی استان مازندران استخراج گردید. در ابتدا با استفاده از روش پژوهش آرشیوی (مطالعهی منابع مکتوب و تحقیقات پیشین)، مشاهده مستقیم و همچنین مصاحبه غیرساختارمند با افراد متخصص و مطلع در زمینه حکمرانی مدیریت بهم پیوسته منابع آب کشاورزی، تعداد ۲۲ نهاد و تشکلی که به نحوی در فعالیتهای مختلف حکمرانی مدیریت بهم پیوسته منابع آب کشاورزی در سطح استان مازندران مشارکت داشتند، شناسایی شدند و در واقع تعیین کننده مرز اجتماعی شبکه می باشند. جمع آوری داده های لازم برای تشکیل ماتریس شدت روابط همکاری در شبکه همکاری سازمانهای مرتبط با حکمرانی مدیریت بهم پیوسته منابع آب کشاورزی برگرفته از فرآیند انجام مصاحبه های نیمه ساختاریافته و تکمیل پرسشنامه های مربوط انجام شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار UCINET و Net draw استفاده شده است. یافته ها: شاخص تراکم پیوند همکاری در حد متوسطی بوده، شاخص تمرکز شبکه بر اساس پیوندهای درونی و بیرونی نشان می دهد در حدود یک سوم از پیوندهای شکل گرفته در انحصار تعداد خاصی از نهادها است. شاخص دوسوییگی پیوندها در حد متوسط می باشد. شاخص انتقال یافتگی پیوند همکاری بین نهادهای مربوطه ضعیف می باشد. شاخص میانگین فاصله ژئودزیک یا کوتاه ترین فاصله میان دو کنشگر در این شبکه نشان دهنده سرعت متوسط تا پایین گردش پیوند همکاری در شبکه است. همچنین در منطقه مورد مطالعه تعداد نهادهایی که در زیر گروه مرکزی قرار می گیرند از تعداد نهادهایی که در زیر گروه پیرامونی قرار می گیرند بیشتر است. نتیجه گیری: نتایج حاصل از این تحقیق در بخش حوزه مازندران نشان داد، رویکرد بخشی در مدیریت منابع آب منجر به حاکمیت نهادهای خاص شده و در نهایت این رویکرد، اهداف سیاستی را بدون ملاحظه ذی نفعان منابع آب تنظیم می کند که باعث تناقض بین ذی نفعان در حکمرانی منابع آب می شود. بنابراین پیشنهاد می گردد تا سازوکارهای قانونی و ترغیبی را برای مشارکت و همکاری بیشتر سازمانهای به حاشیه رانده در فرآیندهای تصمیم سازی، تصمیم گیری و اجرا در قالب عضویت در کارگروه های مشترک، تفاهم نامه های بین دستگاهی، پروژه های مشترک و تبادل منابع بین دستگاهها در سطح استان تدوین گردد تا قدرت میان تمام

کلمات کلیدی:

,Communication pattern, Cooperation network, Governance institutions, Interactions, Natural resources

الگوی ارتباطی، تعاملات، شبکه همکاری، منابع طبیعی، نهادهای حکمرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1487147>

